

Съществителни-тѣ имена се раздѣлятъ на 1) Собственни (*propres*) и 2) Общи (*communs*). Собственное имя се относя само на единъ предметъ н. п: *Pierre*, Петръ; *Basile*, *Vasilъ* и пр:

Общее имя се относя на цѣль родъ отъ приличны и живы сщества, или мъртвы предмѣты. Примѣри: *l'homme*, человекъ; *la femme*, жена, *la ville*, градъ; *l'enfant*, дѣте, и проч:

Кога едно общо имя мжкаръ и да е единств: числа престава на умъ-тѣ ни понятіе-то на много лица и на много нѣща, които составляватъ едно събиране: то оно се називава въ такъвъ случай 3) *имя събирателное* (*collectif*). Такива сж слѣдующи-тѣ сщществителни: *troupe*, стадо; *peuple*, народъ и проч: —

Въ френскій языкъ сщществителни-тѣ не се склоняватъ, сирѣчь окончанія-та имъ не се променуватъ въ разни-тѣ падежи, както въ други язици; само окончаніе-то множеств: числа се промѣнува; а членове-тѣ, които предъ тѣхъ се намиратъ, склоняватъ се спорядъ както видѣхмы чрезъ предлози-тѣ **de** и **à** слѣдователно въ френскій языкъ собственно склоненіе на сщществителни-тѣ нѣма.

Сщществителни-мѣ имена въ френск: языкъ иматъ: 1) *два рода* (*genres*): *мжскій* (*masculin*) и *женскій* (*féminin*), 2) *два числа* (*nombres*): *единственое* (*singulier*) и *множественное* *pluriel*. — *Средный* же родъ френци-тѣ нѣматъ.

I. Правила за образуванье-то множеств: числа на сщществителни-тѣ.

Правило общо: За да се образува множеств: число на сщществителни-тѣ прибавъ се на кражъ-тѣ на сщществително-то единъ **s**. прим: *L'homme*, *les hommes*; *la femme*, *les femmes* и проч: — Отъ това общо правило впрочемъ има много исключенія, които сж:

Искл: 1) сщществителни-тѣ, които се окончаватъ на **x**, **s** и **z**. нищо не приемватъ въ множественно-то число н. п: *le fils* (ле физъ) синъ; *les fils*; *la voix*, *les voix*; *le nez*, *les nez*; (гласъ, носъ).

Искл: 2) Сщществителни-тѣ на **au eu** и **eau**, приемватъ **x** въ множественное число, н. п: *le pouau* (костиль-